

binnen spoor

Een cirkel van licht
tussen de dennen.
Verder stilte en leegte.
We weten weer
hoe bijzonder
'gewoon'
kamperen
eigenlijk is.

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij nieuws van de club/terreinen voor nr. 4 (oktober-december): 18 augustus 2020.

De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen.

Redactie Marleen Blokhuis, Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Nienke Onkenhout, Martijn Treffers, Roosmarij Vanhommerig.
Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@kampeerclub.nl

Aan dit nummer werkten mee

Peter Arends, Henni Bunnik, Willem Ederveen, Albert Fien, Karen van Geffen, Ton Hermans, Gert-Jan Kooren, Karin Koppen, Henri van der Meijs, Tim Oosthoek, Claar Talsma, Sebastiaan Talsma, Vincent Tollenaar en Joanne Wissink.

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl

De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp

LevievanderMeer.nl

Foto en tekst omslag Vincent Tollenaar

Druk robstolk@

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5,
3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl
www.kampeerclub.nl

Inhoud

4 De kampmeester

10 Even geen gesprek: NTKC in lockdown

12 Rugzakkamperen

19 Mini Expedities

En verder

- 8 Kamperen in de kunst
Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 16 Gras is niet alleen groen
- 17 Buitenkinderen
- 18 Zwerversteken
Thuis kamperen in 5 vragen
- 20 Niets van de terreinen
- 22 Nieuws van de club

Even geen agenda

Dat dit geen gewone Buitenspoor is, is op de omslag al te zien. Deze keer geen selectie uit de NTKC-agenda, maar een paar mededelingen voor ieders persoonlijke agenda.

Digitale ALV 31 juli 2020

Zoals je al in het extra Buitenspoor van juni hebt kunnen lezen, vindt op **31 juli 2020** de Algemene Ledenvergadering plaats, dit jaar digitaal. De uitnodiging en de onderliggende stukken kun je vinden op www.kampeerclub.nl/pagina/beleids-en-vergaderstukken.

Wil je deze vergadering (digitaal) bijwonen, stuur dan een mail aan ALV2020@kampeerclub.nl. Je ontvangt dan een uitnodiging in je mailbox.

Website

Hou de komende maanden de NTKC-website en de agenda goed in de gaten. De maatregelen rondom corona veranderen immers nog vaak en wie weet kan er binnenkort weer in kleine groepjes iets aan onderhoud op de terreinen gedaan worden.

VOORWOORD

Dromen

Je zou eigenlijk een club moeten hebben. Een club met leden die er met elkaar voor zorgen dat de boel veilig en schoon is. En blijft. Een club van mensen die uit zichzelf al op anderhalve meter afstand gaan staan. Ook zonder crisis.

Mensen die rustig binnenkomen. En het hek weer dichtdoen. En mensen die gewoon omstebeurt een sopje over de wastafel en een dweil door de douche halen. Elke dag. Als het moet, twee keer. Een club die er zelf voor zorgt dat het niet te druk wordt. Een club met leden die heel goed zelf kunnen nadenken, die rekening houden met anderen en die in voorkomende gevallen medeleden aanspreken. In elk geval een club van mensen die er met elkaar wel uitkomen.

Een club van mensen die niet veel nodig hebben. Die bij wijze van spreken hun hele hebben en houden op een kruiwagen kwijt kunnen. Goed, misschien twee. Mensen die zich makkelijk schikken. Die het doen met wat er is en genieten van wat ze wél hebben. Boekje in het gras. Dutje in de zon. Simpele eenpitsmaaltijd.

Met de mensen van die club richt je dan overal terreintjes in, zodat de leden daar af en toe hun tentje kunnen opzetten. Terreintjes waar ze rust en ruimte kunnen ervaren. Lekker op zichzelf en toch met elkaar.

En als het eens even tegenzit, met die club en die terreintjes? Dan komen de leden van de club daar ook prima met elkaar uit. Die regelen wel wat. Die doen het met wat ze hebben, met wat er wél kan. Zo'n club zou je moeten hebben.

Gelukkig hebben we zo'n club. In deze warrige tijden doen we op de terreinen wat mogelijk en toegestaan is. En intussen lezen we ons clubblad.

Anne Vlessing, eindredacteur

Foto: Eli Vlessing

Er is van alles te vertellen over dat 'baantje'. Dat de kampmeester de inschrijvingen doet en de betalingen regelt, storingen meldt en zorgt dat de volle vuilcontainer wordt geleegd. Het is iemand die mensen de weg wijst en, soms, mensen terechtwijst. Maar een opsomming van taken en verantwoordelijkheden vertelt niet het hele verhaal. Een paar eigen, doorsnee-kampmeesterervaringen beschrijven beter wat erbij komt kijken.

De kampmeester

De onmisbare gastheer of -vrouw

Meestal is het eerste wat je leest als je aankomt op een NTKC-terrein een mededeling als 'Inschrijven om 19:00 uur alhier'. Afzender: de kampmeester. En kampmeester, dat zijn wij in principe allemaal: als we als eerste aankomen of als we het van een vertrekkende kampmeester overnemen. Hieronder wat ervaringen.

Tekst Nienke Onkenhout,
foto's Henni Bunnik, Vincent Tollenaar en Eli Vlessing

Juli 2013

Dankzij een vriend die we tegenkwamen in een NTKC-kraampje op een tentenshow zijn we lid geworden van deze club. Onvoorbereid – we weten alleen dat het prachtige terreinen zijn met wat basisvoorzieningen – fietsen we op een zonnige vrijdag naar Limmen. Nog voor we de kampmeester tegenkomen, spreken we een 'gewoon' lid. Hij legt ontspannen uit hoe het werkt op een terrein. Als we hem daarvoor bedanken, zegt hij dat dit nou het mooie is van de club: dat we allemaal een beetje gastheer, eigenaar én verantwoordelijk zijn voor het reilen en zeilen. En dus ook voor de opvang van onwetende nieuwelingen ...

Ook de kampmeester, een jonge vrouw, is relaxed. Ze laat zien hoe je het kampregister invult. Dat kunnen wij een volgende keer ook, constateren we. Een kwestie van secuur werken. Dat ze ook weet waar de bakker is en de supermarkt levert bonuspunten op: we trakteren haar later op een koud blikje fris. En de gastheer ook!

September 2013

Winterswijk. Nu we weten wat de bedoeling is kijken we bij aankomst meteen op het mededelingenbord. Voor inschrijving is er geen 'avondspreekuur', we zijn de hele dag welkom bij de caravan met kampmeestervlag. Met onze lidmaatschapskaarten melden we ons bij de kampmeester die aan de koffie zit met wat andere caravanners. Tijdens ons praatje vertelt hij dat hij regelmatig aanbiedt om kampmeester te zijn – dat is zijn bijdrage aan de club.

Mei 2014

Naar De Testrik. Voordat dit terrein binnenkort sluit, willen we het hebben gezien. Aangekomen blijken we de enigen te zijn, voor het eerst ben ik

kampmeester. Ik controleer zeker drie keer of de hendels en knoppen de goede kant op staan en herhaal dat als we de volgende dag vertrekken. Ik wil het niet op mijn geweten hebben dat er water lekt. Maar eigenlijk is alles 'monkey proof': het kan gewoon niet fout gaan! Deze club heeft duidelijk veel ervaring met het maken van instructies die iedereen kan volgen. En ja, de administratie gaat ook prima als je de enige kampeerder bent. De Testrik blijkt trouwens een fijn terrein, jammer dat het door gebrek aan kampeerdere wordt afgestoten.

Juli 2015

Hoogzomer. Tijdens een 'rondje Nederland' arriveren we op een van onze grote terreinen. Voor het eerst staan we in een rij te wachten voor de inschrijving. Dat blijkt een mooi moment voor het uitwisselen van ervaringen, tips en trucs. Als we bijna aan de beurt zijn, horen we hoe de kampmeester een jonge vrouw met een peuter op haar arm toespreekt. Ze krijgt op haar donder omdat ze de dag ervoor is aangekomen en zich toen niet heeft gemeld. 'Maar het was al erg laat en ik moest voor de kinderen eerst de tent hebben staan.' De kampmeester heeft er geen boodschap aan; het staat in de reglementen 'en u wordt geacht die te kennen als u lid bent van deze vereniging'. De boodschap klopt – gemeenten en veiligheidsregio's eisen immers dat in het register alle aanwezige kampeerdere zijn vermeld – maar de toon is best scherp. Ik probeer met een grapje de spanning te breken. Wanneer dat lukt, blijkt dat de kampmeester voor het eerst zo'n druk terrein bestiert en het allemaal erg ingewikkeld vindt. Het is

best veel werk als het zo druk is en deze complicatie was net even te veel. De jonge moeder is daar het slachtoffer van. Zij van haar kant geeft toe dat ze eigenlijk inderdaad langs had moeten komen. Ze had vast wel even tussendoor gemogen. Daarmee is de kou uit de lucht en gaan ze toch vriendelijk uit elkaar.

31 december 2016

We ontvluchten het vuurwerk. Op Huizen aangekomen komt de baklucht ons al tegemoet! Met zo'n 15 kampeerdere zitten we later bij het kampvuur, met oliebolletjes en glühwein. Dan stapte een jong stel Duitsers in 'onze' lichtkring met de vraag of ze op ons terrein mogen staan. Met hun campertje staan ze op de camperparking in Huizen waar het onprettig en stil is.

Gezamenlijk besluiten we dat de kampmeester ze op de parkeerplaats mag laten overnachten. Op deze bijzondere avond buigen we op democratische wijze de regels een beetje om. We zingen tot diep in de nacht Nederlandse én Duitse liedjes.

Oktober 2018

Het is heerlijk weer, we grijpen onze kans en kamperen een weekend op Den Treek. Een kamperende familie blijkt de grenzen van de NTKC-spelregels op te zoeken: met de auto een caravanplek oprijden om uit te laden, drie honden die loslopen, muziek net te hard – dat soort dingen. De kampmeester vindt het een lastige kwestie en dus gaan we er samen op af voor een gesprek. We proberen uit te leggen waarom er afspraken zijn en hoe we onze kernwaarden rust, ruimte en respect (voor natuur, milieu én elkaar) vormgeven. Maar deze familie vindt dat zij niets verkeerd doet. Uiteindelijk beëindigen we het gesprek en besluiten we contact op te nemen met de terreincommissaris. Die blijkt de familie te kennen en zal ze aanspreken. Soms is het makkelijker als zo'n gesprek gevoerd wordt door iemand die niet direct betrokken is.

Juli 2019

Met de hiervoor beschreven ervaringen denk ik klaar te zijn voor het grote werk: ik heb me aangemeld om in het zomerseizoen een week te kampmeesteren op Texel. Het wordt een heerlijke week!

Zeker, elke dag ben ik zo'n twee uur bezig met de administratie. Ook zijn er steeds kleine dingetjes: er moet nieuwe handzeep komen, de vuilnis in de overvolle containers moet worden aangestampt – ze worden namelijk pas dagen later geleegd. Maar de schoonmaak van het toiletgebouw en het verplaatsen van de tenten gaan vanzelf. Twee keer hoor ik dat mensen anderen hebben aangesproken op harde muziek en te laat te hard praten – daar hoefde ik me niet eens mee te bemoeien. Wat een prima club is dit toch! Wel meldt zich op dinsdag iemand die een tunneltent heeft gespot die volgens hem écht groter is dan 17 m². Het blijkt niet zo te zijn, maar door de grote luifel lijkt het vooral van de zijkant een enorm gevaarte. De bewoners geef ik als tip om, als de tent verplaatst moet worden, te letten op het aanzicht voor burens en langlopende mensen. Dat werkt prima, de tent lijkt een stuk minder massief. En verder geniet ik deze week. Elke dag een uitstapje en heerlijk luieren in de schaduw van mijn tarpje!

Op de boot terug naar Den Helder realiseer ik me dat ik heb geboft. Als kampmeester kan het ook gebeuren dat je moet bemiddelen bij ruzie over

geluid, bijvoorbeeld van rondrennende en spelende kinderen. Of je komt voor andere problemen te staan: een verstopte riolering of een schoonmaakrooster dat niet wordt ingevuld. En heel soms moet je iets verbieden. Gelukkig komt dat maar zelden voor.

Mei 2020

Ik hoor van terreincommissaris Jaap Sneep dat het kampmeesterrooster voor het hoogseizoen al vol is. Jammer, ik had het graag weer gedaan!

Op de website vind je allerlei informatie over het kampmeesterschap. Ga naar het tabblad Beleef de NTKC > Veelgestelde vragen. Daar vind je de antwoorden op allerlei vragen, onder andere over het kampmeesterschap. Zoals:

- wat je moet doen als je als eerste aankomt
 - een uitleg van het kampregister en het pinapparaat
 - enkele formele stukken die de kampmeesterfunctie beschrijven zoals clubreglement B.
- Op deze webpagina vind je ook veel informatie (en links) over wat wel of niet is toegestaan op de terreinen.

Zie je op tegen de lastige situaties waar een kampmeester ook wel eens mee te maken krijgt? PromoPlus organiseert zo nu en dan een 'oefenplaats voor kampmeesters' (zie Buitenspoor 1 uit 2018). Belangstelling? Mail dan naar promo@kampeerclub.nl.

Tenten, verzamelt u

Tenten die als groeilustige planten een caravan doorboren. Tenten die de aarde overwoekeren. Tenten aan de macht! Met dat vrolijke idee nam Annelies van Nieuwmegen in 2011 deel aan de kunstmanifestatie Klifhanger op Texel. Ze had gehoord dat op camping Loodsmansduin bij Den Hoorn een flink aantal tentkampeerplekken moest wijken voor 'campingchalets'. Als fervent kampeerder wist ze: elke tent heeft een verhaal, er zijn mooie herinneringen aan verbonden. Dat inspireerde haar tot de installatie *Het tentaardig bewind*, een speels pleidooi voor tentkamperen.

Via advertenties zocht ze gebruikte één-, twee- of driepersoonstenten. Tientallen mensen reageerden; doneren aan dit kunstproject was voor hen een mooiere manier om afstand te doen van hun oude tent dan weggooien. Bijgeleverde foto's en teksten met kampeerherinneringen verwerkte Annelies in een vlaggenlijn. De tenten plus een oude caravan schoof ze in elkaar tot een soort lange rups. Bezoekers werden uitgenodigd om door deze tententunnel heen te kruipen. De geur van het tentdoek, de aarde en het gras bracht direct de 'tentbeleving' boven.

Op foto's van de installatie – sommige haast abstracte composities – zie je hoe de tenten de tunnel met verschillende lichtkleuren vullen (zie vannieuwmegen.eu/projects/06-tentaardig-bewind). Ook zie je hoe in de tenten de grassen oprukken, hoe het leven doorgaat.

Een tentaardig bewind. Wie ziet daar na drie maanden 'kampeerlockdown' niet reikhalzend naar uit?

Marleen Blokhuis

Annelies van Nieuwmegen, *Het tentaardig bewind*, installatie van ruim 30 tenten en een caravan nabij duinkampeerterrein Loodsmansduin op Texel, onderdeel van kunstmanifestatie Klifhanger, juni/juli 2011. Foto Annelies van Nieuwmegen

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

Koesterende pompoen

Een recept voor comfort food leek me voor deze editie op zijn plaats. Toen ik op Wikipedia opzocht waar die term eigenlijk vandaan kwam, struikelde ik over een wereldwijde lijst met troostgerechten. Mijn oog viel op Borani Kadoo uit Afghanistan. Pompoen met yoghurt-dip. Alleen al van het idee werd mijn humeur beter ...

Schil 1 kleine pompoen (dikke kilo) en hak die in grote dobbelstenen of koop 800 gram voorgesneden pompoenstukjes. Snipper 1 middelgrote ui ragfijn en fruit deze in een stevige plens olie goudbruin. Hak 1 Spaanse peper, 2 teentjes knoflook en 2 cm gemberwortel fijn. Voeg dit, samen met 40 gram suiker, 1 volle theelepel kerriepoeder en een snuf zout bij de ui. Fruit alles, onder voortdurend roeren, nog even door, tot de geuren loskomen.

Giet 1 blikje tomatenblokjes en 1/2 blikje water bij het mengsel en breng aan de kook.

Doe de pompoenstukjes erbij. Laat ze zonder deksel op laag vuur garen tot ze zacht zijn, maar nog niet uit elkaar vallen (ongeveer 20 minuten). Voeg, indien nodig, halverwege nog wat water toe. Niet te veel; het tomaatmengsel moet uiteindelijk sausdikte hebben.

Maak intussen de yoghurt-dip door 1 fijngehakte teen knoflook, 1 eetlepel fijngesneden munt (of bosui) en een snuf zout door 2,5 dl yoghurt te roeren. Serveer met pitabrood of naan-uit-de-supermarkt.

Gert-Jan Kooren

Illustratie Loes van Oosten, loesvanoosten.com

JeugdSectie

JS in de Quarantent

Quarantent? Dat is elke dag een nieuwe opdracht, door JS'ers binnen zeven dagen zo goed als mogelijk uit te voeren.

Sanne Bookelman (23) is een van de huidige koplopers en zeer gedreven om te winnen.

Wat vond je tot nu toe de grappigste challenge?

Kleding maken van vuilniszakken, wat voor mij onverwacht goed uitpakte. Boyd droeg letterlijk op vijf verschillende manieren vuilniszakken. Een mooie JS-interpretatie van de opdracht!

De moeilijkste challenge?

Voor het Just-dance-filmpje heb ik 3 dagen choreo geoefend, misschien was dat nog wel de lastigste qua tijd. De work-out met de lengte van je naam was fysiek gezien bijna onmogelijk. Ik heb de 80 burpies in etappes gedaan, die kon ik de volgende dag nog wel voelen.

De leukste handeling challenge?

M'n tent binnenshuis opzetten! Ik kwam erachter dat ik mijn tent binnen 5 minuten kan opzetten. 'Waarom lukt me dit niet als ik aan het kamperen ben', vroeg ik mij af.

De leukste challenge in het algemeen?

Toch echt wel de Just-dance. Ik dacht ik ga het gewoon doen, maar het was niet van tevoren afgesproken dus voelde ik me een beetje nerveus om het te vragen ... gelukkig zei ze ja.

*We staan niet meer samen in een rij
ijzeren gebroeders zij aan zij
Eerst worden we met
desinfectiemiddel afgenomen
voordat een paar aarzelende handen
ons halen komen
Plotseling werden wij volgestouwd
met pasta, eieren en toiletpapier
Nu de weken vorderen is het vooral chips,
wijn en kratten bier
Hoe we vroeger rustig op de winkelvloer
werden achtergelaten
zorgen wij als winkelwagentjes nu voor
de anderhalve meter gaten
Waar de hamsterweken het hoogtepunt
was van het jaar
duurt het nu al weken achter elkaar
Aan het einde van de vastgelegde route
en de zelfscankassa's
worden we geretourneerd naar
de mensenmassa's
Waarna de mensen schichtig maar
opgelucht verlaten na hun bezoekje
en worden wij weer onder handen genomen
door een alcoholdoekje
Oh wat missen wij de goede oude tijd
ijzeren gebroeders zij aan zij in deze strijd*

Hamstergedicht challenge
door Sanne Bookelman

De Valkenbelt, Lochem

De Kooiberg, Ugchelen

Roggebot, Dronten

De NTKC in lockdown

Een impressie van de NTKC tijdens de lockdown. Gelukkig is dit een terugblik en bekijkt u deze beelden hopelijk zittend voor caravan of tent, op een van onze terreinen.

Foto's Henni Bunnik, Henri van der Meijs, Sebastiaan Talsma, Vincent Tollenaar en Eli Vlessing

Het Essenbos, Ouddorp

Den Treek, Leusden

De Valkenbelt, Lochem

Huizen, Naarden

Limmen, Limmen

Austerlitz, Austerlitz

Je hele kampeeruitrusting meezeulen op je rug. Waarom zou je? Verschillende NTKC'ers vertellen waarom ze juist aan deze manier van reizen verslingerd zijn geraakt. Op deze pagina's in het kort, op de website uitgebreid. 'Er glijdt zóveel van je af.'

Interviews Marleen Blokhuis, foto's uit eigen archief geïnterviewden

Rugzakkamperen

Gespreksstarter

Sinds 2018 kampeer ik regelmatig met de Jeugdsectie (JS). Ik vind de mensen leuk en open en de terreintjes fijn. Net als veel andere JS'ers reis ik meestal met de rugzak in het openbaar vervoer naar de kampjes. Vlak voor ik met kamperen begon had ik een

rugzak gekocht om naar Lowlands te gaan, maar die was te kort voor mijn rug. Op Koningsdag vond ik toen op de vrijmarkt een goede, verstelbare Nomad-rugzak. Ook als ik andere vervoersmogelijkheden zou hebben, zou ik denk ik wel met de rugzak reizen. Vanwege het

milieu ben ik niet zo'n voorstander van de auto. Ik ga ook wel eens met de fiets en het ov, maar met een bepakte fiets de trein in vind ik best stressvol. Bovendien: als je met een rugzak reist, kijkt en spreekt iedereen je aan, dat vind ik leuk. Het is echt een gespreksstarter. **Sanne Bookelman**

Zo min mogelijk mensen

Tot mijn vijftiende liep ik met mijn ouders vaak met rugzaktochtjes van de Zwerggroep mee. Later ben ik in vakanties zelfstandig met de rugzak gaan lopen. Meestal met zijn tweeën en meestal ergens in Europa: in de Alpen, op Corsica of in Scandinavië. Het liefst kampeer ik wild, daarom vind ik Scandinavië zo super.

Eén van de mooiste tochten die ik tot nu toe heb gemaakt was door de Hardangervidda in Noorwegen. Het was er in augustus véél kouder en er lag veel meer sneeuw dan verwacht. Maar het landschap is daar onbeschrijflijk mooi, met uitzichten van hier tot Tokio. Heel desolaat, we kwamen gemiddeld één wandelaar per dag tegen. Halverwege onze route was er één dorpje waar we eten voor de volgende dagen konden inslaan.

Voor mij is het bijzondere van rugzakkamperen dat je op plekken komt waar zo min mogelijk mensen zijn. Dat je het gevoel krijgt dat je als eerste op die plek bent, zo ver mogelijk weg van alle drukte. Met de fiets of auto lukt dat niet. En ja, als je met een rugzak loopt, kun je last krijgen van blaren, spierpijn, rugpijn of schaafwonden en blauwe plekken op je schouders en heupen. Maar dat is niet wat je uiteindelijk onthoudt. De euforie wint het in mijn ervaring altijd van de 'ontberingen' die ik heb doorstaan.

Sjoukje de Lange

Je eigen tempo

Mijn eerste keer lopen met een rugzak is alweer 32 jaar geleden. In de Ardennen, eind december en met een groep uitstekend getrainde militairen waarbij ik me als student in alle bravoure had aangesloten. Enorm afgezien deze dagen en heel veel geleerd. Ondanks alle ontberingen was een passie ontwaakt die tot vandaag voortleeft. In Nederland heb ik zo'n beetje alles wel gelopen wat ons land aan langeafstandswandelpaden te bieden heeft. Prachtig om te ervaren hoe op één dag het dialect en het landschap meerdere keren veranderen. Maar rugzaklopen is voor mij tegenwoordig het mooiste als ik op plekken ben waar geen fiets kan komen en waar de horizon eindeloos ver lijkt: in Engeland, Schotland, Wales of Ierland.

Doordat je alles bij je hebt, heb je de vrijheid om te stoppen waar je wilt. Een mooi en rustig plekje? Pak je brandertje en zet een kop koffie. Leun achterover tegen je rugzak en kijk om je heen. Dat is nou juist de fun van rugzaklopen. In mijn beleving is het geen prestatietocht, maar de ultieme manier om te reizen passend bij je eigen snelheid.

Willem de Beer

Vrijheid in de bergen

Bijna al mijn vakanties besteed ik aan rugzaktrekkings. En vrijwel altijd alleen. Ik houd heel erg van hooggebergte, vooral vanwege de rust en de ruimte. Als je op een hoog pad loopt, is het net of je op de top van de wereld staat: je ziet overal lucht. Aantrekkelijk vind ik ook dat je op plekken komt waar je niet met de auto kunt komen, waar je moeite voor moet doen. Mensen die je daar tegenkomt hebben die moeite ook gedaan, dat maakt het een beetje speciaal volk. Trekkend met een rugzak weet je wat je programma betreft precies waar je aan toe bent. Opstaan, eten en drinken, tent afbreken en op pad. En aan het eind van de dag alles in omgekeerde volgorde. Het is heel overzichtelijk. Dat geldt ook voor de tent en voor de rugzak: alles heeft een vaste plek. Dat vind ik heel relaxed. Ook de onafhankelijkheid vind ik fijn. Het gevoel dat je niet buiten je rugzak hoeft te denken. Buiten zijn en veel bewegen. En ten slotte: dat je niet precies weet wat je tegen zult komen. Bergen zijn nooit saai.

Jiska Kluit

Op de website vind je
• complete versies van de hier verkorte interviews
• nog veel meer inspirerende rugzakverhalen
• tips voor het trekken en kamperen met de rugzak, allemaal van mede-NTKC'ers!

Het echte zwerven

'Tijdens onze eerste rugzaktocht regen- de het bijna de hele dag. Alle stress en ellende uit het werk van de afgelopen week spoelde van ons af! In het kader van een zwerfgroeptocht liepen we naar het toen net door de NTKC aange- kochte terrein De Herteweide. Dat was in november 1979. Naast rugzak- trektochten met het gezin in Scandina- vië, de Eifel en de Alpen, werden regelmatige weekendtochten met de Zwerfgroep voor ons dé manier om de spreekwoordelijke accu op te laden. Want als je eenmaal "en route" bent, ben je alleen nog maar dáármee bezig.' Meer dan 40 jaar later loopt Ria nog steeds zwerfgroeptochten. Frans lukt dat helaas niet meer in verband met een beperkte gezondheid. 'Maar het uitzetten en organiseren van een aantal van die tochten, zoals de jaarlijkse vier- daagse paastocht, doe ik nog altijd met veel plezier. Ik sta erom bekend dat ik tochten uitzet die in meerdere opzichten "op de grens gaan".

Lopen met de Zwerfgroep is een combinatie van georganiseerd en ongeorganiseerd lopen. Je weet waar de tocht begint, je hebt een stafkaart en het startcoördinaat. Daar vind je de volgende coördinaatgegevens, en zo verder tot het eindcoördinaat van die dag, waar je kampeert. Maar hoe je daar komt is aan jou. Dat noemen we het echte zwerven! Je kiest zelf of je alleen loopt of afsprekt met anderen. De einzelgänger is meer dan welkom. Kamperen met de Zwerfgroep geeft ook veiligheid. Je weet in elk geval dat je een plekje hebt. Voor anderen is het ontmoeten van gelijkgestemden juist een aantrekkelijk aspect van de Zwerf- groep; wij maakten er vrienden voor het leven.

Fietskamperen deden en doen we ook graag, maar rugzaklopen geeft nog sterker het gevoel van vrijheid. Er glijdt zóveel van je af. Gun het jezelf, probeer het uit. Plan het in je persoon- lijke agenda!

Frans en Ria Schlüter-Olbers

'Wat je thuislaat, is meegenomen' luidt een bekend NTKC-gezegde en dat geldt bij uitstek voor de rugzakkampeerder. Toch moet je op van alles voorbereid zijn, eten kunnen koken en een tent bij je hebben.

Buitenspoor-fotograaf Henni Bunnik was bereid zijn rugzak leeg te schudden (en te fotograferen) om te laten zien wat hij niet thuislaat.

- 1 De Honey Stove, de lichte en compacte reservebrander.
- 2 Overall veilig drinkwater met deze Steripen.
- 3 Primus Omnifuel. De beste brander ooit! Superstabiel en kan heerlijk 'simmeren'.
- 4 Een heerlijk warm donsjasje.
- 5 Slaapzak van uitsluitend natuurlijke materialen. Geen rits maar houten knopen.
- 6 Onmisbaar in bergachtig terrein maar eigenlijk overal: inschuifbare loopstokken.
- 7 Hilleberg Akto, mijn eenpersoonstent.
- 8 Licht en perfect om door water te waden: de Vibram Fivefingers.

Foto Ton Hermans

Gras vind je overal. In elke tuin staat gras; zelfs in een compleet betegelde tuin kun je gras vinden tussen de stoeptegels en in de plantenbakken. Op elk NTKC-terrein staat gras. In deze bijzondere tijd waarin we de natuur vooral dicht bij huis moeten zoeken is gras een ideaal studie-object.

Gras is een verzamelnaam van heel veel soorten. In Nederland komen 120 verschillende soorten voor en over de hele wereld zelfs 10.000. Veel grassoorten hebben een grote economische waarde. Denk hierbij aan rijst, tarwe en mais. Zij vormen een hoofdbestanddeel van de voeding van de mens. Van gerst worden alcoholische dranken gemaakt zoals bier, jenever en whisky en riet is een belangrijk bouw materiaal.

Dat grassen bloeien dat weten veel mensen die 's zomers last hebben van hooikoorts door het stuifmeel. De stuifmeelkorrels van grassen worden door de wind verspreid. Daarom is het niet nodig dat de bloemen van gras opvallend zijn. Planten die door insecten worden besto-

ven hebben kleurrijke bloemen om deze insecten aan te lokken, bijvoorbeeld een tulp of een roos.

Net zoals bij de andere bloeiende planten zijn de bloemen van grassen opgebouwd uit kelk, kroon, stamper(s) en meeldraden. De kelk en de kroon zijn heel klein. Een grasbloempje heeft maar één kelkblad en één kroonblad met hier tussen een stamper met twee stempels en drie meeldraden. Als een bloempje bloeit, hangen de stempels en meeldraden buiten de bloem zodat de wind er makkelijk vat op heeft. Eén grasbloempje is erg klein maar er zijn er wel heel veel. Een graspluim kan makkelijk bestaan uit 500 bloemetjes. Op de foto: bloeiende bloemen van het gras glanshaver.

Om echt met grassen kennis te maken moet je een loep of vergrootglas gebruiken. Het kost enige moeite, maar als je dit ervoor over hebt, kom je terecht in een wereld van wonderlijke schoonheid – gewoon in je achtertuin.

Ton Hermans en Karin Koppen

Doolhof
Breng jij het lieveheersbeestje door het doolhof naar zijn twee vriendjes?

BUITENKINDEREN >>

Lieveheersbeestjes

Wie is er niet gek op lieveheers-beestjes? In Nederland komen wel 60 verschillende soorten voor! Je komt ze in de zomer dan ook vaak tegen. In je eigen tuin of op een struik langs de straat. Lieveheersbeestjes leven zowel van planten en schimmels als van kleine diertjes. Ze zijn bijvoorbeeld dol op bladluizen – ze worden dan ook veel gebruikt om luizen op een natuurvriendelijke manier weg te krijgen.

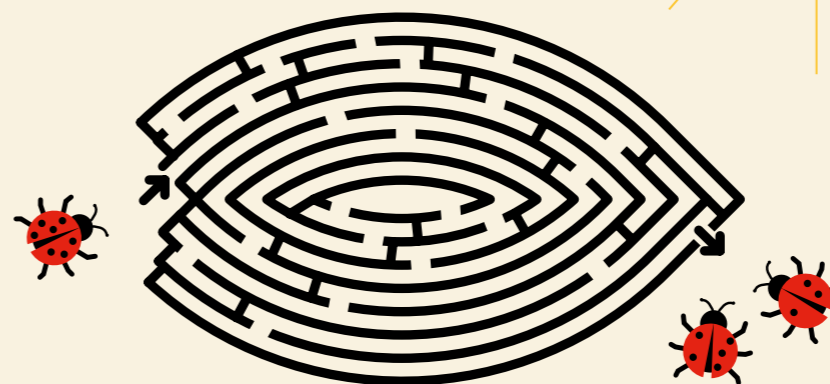
Lieveheersbeestjes leggen hun eitjes midden in grote groepen bladluizen. Hoe kun je er beter voor zorgen dat je kinderen genoeg eten hebben? Na zes weken, wanneer de larven (die er helemaal niet lief uitzien) zich verpoppen tot kevertjes, hebben ze zo'n 5.000 bladluizen opgeschrokt.

Het lieveheersbeestje legt naast bevruchte eitjes ook een hele hoop onvruchtbare eitjes, ook als voedsel voor de uitkomende larven. Als er weinig bladluizen voorhanden zijn, leggen ze meer onvruchtbare eitjes. Zo hebben de net uitgekomen lieveheersbeestjes altijd genoeg te eten.

De meeste lieveheersbeestjes leven ongeveer een jaar. Het aantal stippen zegt dus niets over hun leeftijd, maar wordt vooral gebruikt om de verschillende soorten een naam te geven.

Het lieveheersbeestje heeft een handige manier om vijanden af te schrikken: als het zich bedreigd voelt, scheidt het langs zijn pootjes een gele, bittere vloeistof af: hemolymfe. Dit zorgt ervoor dat de aanvaller niet snel nog een lieveheersbeestje wil eten. Want wie wil nou zo'n bittere smaak nóg een keer proberen?

kampeerclub.nl/pagina/buitenkinderen

Ik ben Olivier Glaubitz en ik ben 9 jaar. Ik houd van Brawl Stars en natuurlijk ook van de natuur. Ik vind de NTKC leuk omdat ik van buitenspelen en kamperen houd. Ik vind het fijn om op een kampeerterrein rond te rennen. Nu we niet naar de NTKC kunnen, heb ik in de tuin gekampeerd! Ik heb meegedaan met de prijsvraag van de

voetstappen in de sneeuw omdat ik van tekenen houd. Meedoen aan een prijsvraag is spannend en daarom ook heel leuk. Ik had een fantasiedier gemaakt met allemaal dieren in één. Daarmee had ik gewonnen en ik kreeg een boekje waar je allemaal dieren en sporen en bladeren moet zoeken. Toen de prijs binnenkwam ben ik meteen de tuin en het park ingegaan om verschillende

beesten en sporen te zoeken. Ik wil de NTKC bedanken voor de prijs, ik ben er heel blij mee!
Groet, Olivier

Insectenhotel in je tuin

Ook nu je meer in en om je huis bent, kan je nog wel van de natuur genieten. Zeker als je een mooi insectenhotel maakt! In dit hotel logeren bijen, lieveheersbeestjes, pissebedden en andere insecten.

Dit hotel maak je door plankjes aan elkaar te timmeren of te schroeven. Maak er twee vakjes in en verzamel in de tuin of in het bos materiaal waar insecten graag in wonen. Denk aan dennenappels, mos, schors, riet en oud hout. Stop de vakjes van je hotel goed vol en zet aan de voorkant en achterkant wat gaas, dan valt er niets uit. Laat nu de logés maar komen!

Het NTKC-logo is gebaseerd op een geheim zwerversteken.

Volgens de overlevering lieten zwervers elkaar hiermee weten: 'hier is het veilig', 'hier woont goed volk'. Nog steeds willen we met ons logo een gastvrij welkom uitdrukken.

Ook ergens ons zwerversteken gevonden, of er zelf een gemaakt? Stuur je foto naar redactie@kampeerclub.nl.

Slordige borden bij Lemelerveld. Het zwerversteken zal een mislukte hashtag zijn. Wat eerst een steunbetuiging aan de #zorg was, is later aangevuld tot een algemene aanmoediging: 'zorg voor elkaar'. Dat zal straks, wanneer de terreinen weer opengaan, best een complexe opgave zijn.
Albert Fien

Thuis kamperen in 5 vragen Olga van Kleef

Leeftijd: 61
Lid sinds: 2018
Kampeert het liefst: lopend en in het wild
Laatste keer kamperen: vorige week
In het dagelijks leven: EHBO- en BHV-docent

Martijn Treffers, foto Olga van Kleef

Corona-lockdown

Het voelt als een lange vakantie. Op het moment heb ik (vanwege corona, red.) geen werk. Het is juist nu jammer dat ik er niet op uit kan trekken. Deze tijd had ik goed kunnen benutten voor een voettocht bijvoorbeeld naar Santiago de Compostela. Maar ja, nu loop ik dus naar het bos met koffie en een broodje en aan het eind van de dag weer naar huis. Mijn kids moeten daar om lachen. 'Ga je weer met je koffie naar het bos?'

Thuis kamperen

Normaal gesproken ga ik het weekend wildkamperen met mijn bivvy. Nu moet ik het doen met mijn smalle balkon, daar past precies een tentje. Maar je loopt naar binnen voor het koffieapparaat, dus een echt kampeergevoel geeft het niet. Het alternatief voor dat gevoel is dat bakje koffie in het bos.

'Echt' kamperen

Het 'kunnen gaan': één nachtje, drie nachtjes, of gewoon vier weken. Als het kan ben je weg, dat mis ik best heel erg.

Familie

Heel jammer: geen van mijn kinderen heeft het kampeervirus geërfd. Het kamperen zit dus kennelijk niet in je DNA. Ik heb vroeger mijn best gedaan: kamperen op campings met zwembaden en zo. Maar wie weet is er voor de kleinkinderen nog hoop.

Waarheen?

Als de terreinen weer open gaan, denk ik dat ik als eerste voor Den Treek of Austerlitz kies – die liggen op loopafstand.

In corona-tijd

Voor hun boek 'Mini Expedities' sliepen Claar en Joanne in een jaar bijna 80 nachten in een tent. Ze verbleven op onbewoonde eilanden, struinden door jungles en voeren over wilde beken. En dat allemaal in Nederland of dicht daarbij. Speciaal voor Buitenspoor gaan ze in vier seizoenen op pad. Dit is de derde aflevering: een tocht langs de binnenring van Amsterdam, de Singelgracht.

Natuur dicht bij huis is voor een stadsbewoner niet zo gewoon. Dus moet je in dit gekke voorjaar anders denken. De parken zijn vol hondenuitlaters, hardlopers en spelende kinderen, maar de normaal zo drukke binnenstad van Amsterdam is wonderlijk leeg. De Singelgracht is normaal een bombardement van auto's, fietsen en getoeter. Maar niet op deze saaie zondagochtend als wij een Mini Expeditie maken langs het water.

We slompen om geparkeerde auto's, wiebelen langs het randje van de gracht en springen over amsterdammertjes. We maken een hindernissenparcours van onze tocht en nemen het liefst de smalste richeltjes. Opeens voelt het dan midden in Amsterdam of we op een smal paadje door de Alpen lopen. De basaltstenen op de schuine hellingen langs de gracht zijn onze favoriet. 'Pas op voor het onkruid, daar glij je zo op, de diepte in!' Nou ja, diepte? Het grijze-grachten-water kabbelt een meter lager.

Midden in de urban jungle botsen we opeens op een broedende zwaan. Dit witte stel heeft hun nest midden op een parkeerplaats gemaakt. Moeder zwaan ligt rustig te broeden tussen een Toyota en een elektriciteitskastje. Vader zwaan staat ernaast en houdt ons op afstand met zijn boze blik. 'Houd afstand', hebben lieve buurtbewoners erbij gezet. Iets meer dan 1,5 meter ...

Bij de Pontsteiger stroomt de Singelgracht in het IJ. Hier is een fijne steiger voor een picknick. Een brandertje hebben we dit keer niet bij ons. Wel een thermoskan met een handpresso. Daarmee zetten we verse koffie. Hier hebben we opeens een weids uitzicht over het stadslandschap. We leunen tegen een basaltmuurtje. Hé, hier kunnen we mooi op klauteren! We zoeken naar greepjes tussen de stenen en klimmen naar boven om nog verder te kunnen kijken.

Onze tocht gaat verder. Langs het IJ hebben we alle ruimte. We zwerven langs een uitgestorven Centraal Station. Het water ziet er aanlokkelijk uit. Zullen we een duik nemen? Bij het Marineterrein doen we dat regelmatig. Ik doop mijn teen erin. Mmmm, toch maar niet. Verderop staat een grote aanmeerpaal in het water. Dan klauteren we daar maar naartoe. Bovenop waan ik me op een bergtop: stilte om me heen, wind in mijn haar en felle zon in mijn ogen.

Na 14 km klimmen, springen en struinen komen we thuis voor een uitgebreide lunch. Het voelt als een café met goede koffie en muziek! En 's nachts? We slapen natuurlijk gewoon in de tent. Tussen de bank, de stoel en de tafel past het allemaal net. In het donker, met een koplampje op, zoeken we zware spullen om de tent mee vast te zetten. Met de ramen wijd open wordt het zelfs koud in huis. De volgende dag worden we wakker door het gekwetter van vogels.

Meer informatie over de route vind je op www.miniexpedities.nl.

Tekst en foto's Claar Talsma en Joanne Wissink

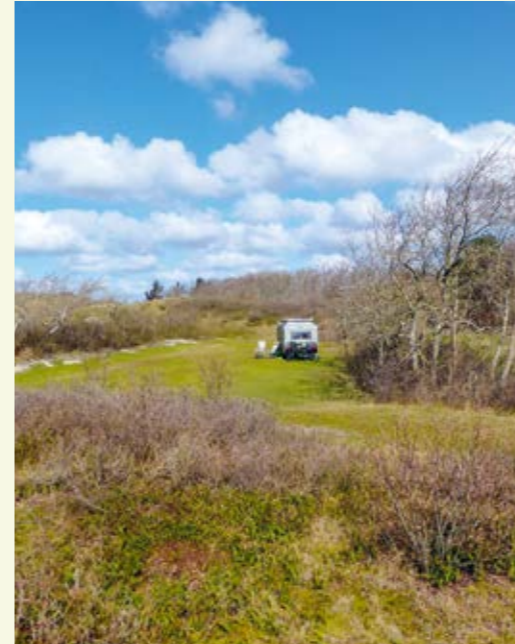
Niets van de terreinen

Natuurlijk: rust en ruimte zijn kernwaarden van de NTKC, maar zo stil en leeg als het op de terreinen was ... Gelukkig zagen we van veel leden inspirerende oplossingen voor deze kampeerloze periode. Op deze pagina's een selectie.

Eric Willem Ertmann

Kamperen op de groenstrook tussen huis en verkeersplein.

Gera Weber

Laatste kampeerder op De Slufter. Toen de lockdown van kracht werd, moesten ook zij vertrekken.

Margreet Geels

Voor sommigen is 'kamperen in de tuin' niet echt een beperking ...

Wanda Weergang

Opdracht 'Huizenbouwen op de Vrije School van Birke. Naast droomhuis, iglo en boomhut ook deze mooie woonvorm.

Doortje Meijer

Terwijl de brandnetelsoep staat te pruttelen ...

Mettie Buitendijk

Thuiskamperen ten huize van Mettie, Haelin en Finian.

Gertjan van Zanten

Koffiezetten op de gasbrander van opa.

Mini Expeditie

Creatief omgaan met het verlangen om lekker buiten te kamperen.

Yvonne Holdrinet

Als je de NTKC moet missen ... zet je de tent op in de tuin. Inclusief geïmproviseerde vuurkuil.

Nieuws van de club

Wat het je waard is ...

De inkomsten van de NTKC zijn door de sluiting en, na de opening, de lagere bezetting van de terreinen flink gekelderde terwijl de kosten min of meer gelijk blijven. Daarom voeren we deze zomer een nieuwe regeling in: je bepaalt zelf wat jij je verblijf op een NTKC-terrein waard vindt. De kampmeester berekent de normale prijs van je verblijf, daarna mag jij zelf bepalen wat je betaalt. Natuurlijk hopen we op die manier wat extra inkomsten voor de club te genereren!

Koolmezen

De nestkasten op De Brobbelbies (zie omslag van het vorige Buitenspoor) zijn een groot succes: het is een ware villawijk voor koolmezen geworden. Op de foto van Willem Ederveen is te zien dat ze zelfs plaats bieden aan gezinnen met wel twaalf kinderen! De eerste indruk is ook dat er nu al minder nesten van processierupsen op het terrein zijn.

Oproep fotografen

Aan onze oproep aan fotografen in de club, om zo nu en dan een bijdrage aan Buitenspoor te leveren, is massaal gehoor gegeven. Dank daarvoor! Zodra de omstandigheden het toelaten en we beter zicht hebben op de hoe onze (kampeer-)toekomst eruit ziet, zullen we er vervolg aan geven.

Herhaalde oproep

Albert Fien neemt in het hoofdbestuur van de NTKC de post 'terreinzaken technisch' voor zijn rekening. Per maart 2021 zoeken we voor hem een opvolger. Zie pagina 21 van het vorige Buitenspoor voor een uitgebreide omschrijving. Lijkt dit je iets of wil je meer informatie? Neem dan contact op via albertfien@kampeerclub.nl

Persoonlijke berichten

Overleden

Dorien Koopmanschap
Heemstede, 07-04-2020
en
Ab Natenstedt
Heemstede, 11-04-2020

A.M. (Ton) van der Linden
Sellingen, 20-05-2020

Mw. Koenegras-Beukers
Breda, 29-05-2020

Reserveren

Zoals in de extra editie van Buitenspoor al te lezen was, zijn we genooddaakt om voor het eerst in de geschiedenis van de NTKC een reserveringssysteem in te voeren. Door de gedwongen capaciteitsbeperking op de terreinen is op de bonnefooi komen voorlopig niet mogelijk.

Via www.ntkreserveren.nl kun je zien of er nog plaats is op een terrein en kun je een plek voor jouw tent of caravan reserveren.

Je reservering moet je aan de kampmeester laten zien. Zonder reservering kom je helaas het terrein niet op.

ntkreserveren.nl

Bezoek de Kip Store en kijk op www.KipKamperen.nl

tent versleten?

model al 20 jaar
niet meer gemaakt?

voor Tatteljee
geen probleem

Rust, ruimte
en reserveren ...

www.ntkreserveren.nl

NTKC-terreinen

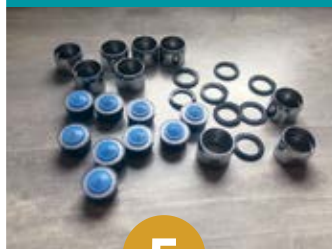
- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Herteweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem
- 20 Zuudschorre, Ellewoutsdijk

 Gastvrije terreinen:
kampeerclub.nl/terreinen/
gastvrije terreinen (inloggen als lid)

 Gastvrije leden:
kampeerclub.nl/terreinen/
gastvrije leden (inloggen als lid)

Het Groene Hart, Hazerswoude

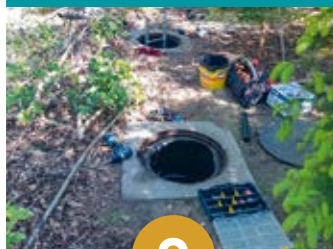
Legionellabeheer op
Hazerswoude: alle perlatoren
zijn schoongemaakt.

5

Huizen, Naarden

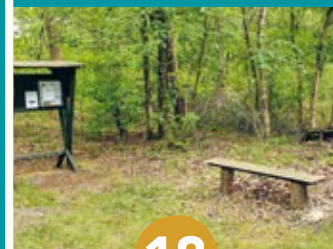
Vroeg op het terrein zodat er
gewerkt kan worden aan de
waterzuivering (IBA).

9

Den Treek, Leusden

Wachtbankje geplaatst
bij toiletgebouw op
Den Treek.

18

